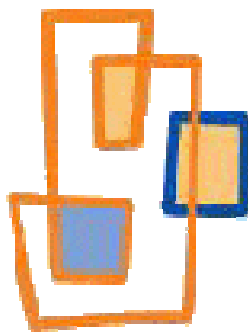

Jaarverslag 2011

Dokteranders Jan Fossen

Gespecialiseerd in professionele kwaliteitsontwikkeling

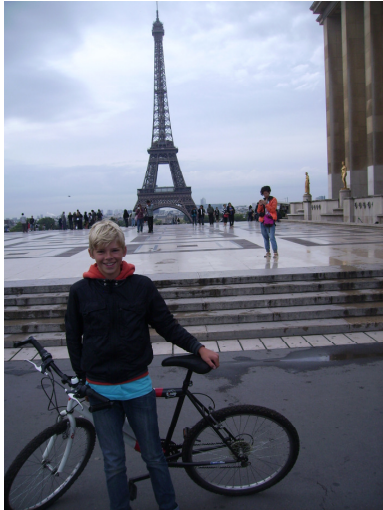
www.janfossen.nl

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Drie keer drie	3
Resultaat	5
Blues pur sang	6
Plannen 2012	7

Inleiding

Als ik heel 2011 voor me zie als rechte lijn en deze aan beide uiteinden samendruk ontstaat er een gausscurve. Het hoogste punt van die curve is niet zo interessant, daar bevinden zich de huis- tuin en leuke dingen. Het gaat om de uiteinden. Links laten we even liggen, rechts bevindt zich een aantal mooie momenten die alle inspanningen de moeite waard maken. Één ervan speelde zich af op de

Eiffeltoren waar ik met zoon Eimert op de tweede verdieping in de rij stond om de lift naar de derde verdieping te nemen. Ook beneden hadden we al een hele tijd in de rij gestaan. Wachten valt mij niet altijd mee, ook daar niet. We keuvelden wat en de rij slonk heel langzaam. Hij dreutelde wat om mij heen want op stilstaan heb ik hem nog niet vaak kunnen betrappen. Ik zei dat het wachten wel heel lang duurde. 'Ach papa', zei hij, 'het hele leven bestaat uit wachten'. Ik keek hem verrast aan en vroeg 'maar waarop dan?'. 'Op de dood. En ondertussen doe je leuke dingen en praat je wat met elkaar. Net zoals wij nu ook doen'. Mijn mond viel open en ik

moest het filosofische gehalte van deze uitspraak even verwerken. Dus zo zit dat ongeveer. Een jongen van 14 die mij de relativiteit der dingen uitlegt. De dag kon niet meer stuk.

Was dit een *clash* tussen twee verschillende zienswijzen? Zoals ook Occopy dat is: de uiting van mensen die de waarden en normen van een nieuw tijdperk belichamen. Sommigen geven er een vernietigend oordeel over: geen focus, geen agenda, geen lobby. Gaat niet werken. Ik ben daar niet zo zeker van en voel mee met wat Walter van Hulst, hoofdredacteur van Slow Management, daarover citeert: 'de verouderde zienswijze is alleen nog maar vorm (bestaande structuren), maar er zit geen energie meer achter en daarom werkt het niet meer. De opkomende zienswijze is vooral energie, maar heeft nog geen vorm'.

Het zijn de andersdenkenden die we moeten koesteren. Vaak blokkeren starre bureaucratische structuren de noodzakelijke vernieuwing, het is een strijd tussen controle en creativiteit. We kunnen er veel van leren.

Arnhem, 10 februari 2012

Drie keer drie

1. Orde van Medisch Specialisten (OMS)

De *opleidingsetalage* gaat als een trein, er is uitbreiding van diverse wetenschappelijke verenigingen, VWS heeft toestemming gegeven voor verlenging in 2012 en 2013, we krijgen meer flexibiliteit in het beheren van de financiën en er was een congres dat geleid werd door Tom van 't Hek. Zie www.opleidingsetalage.nl

De *visitatieactiviteiten* hebben een onderzoeks- en een normenrapport opgeleverd: onderzoek naar kwaliteitsvisitaties in Universitair Medische Centra (UMC's), Zelfstandige Behandelcentra (ZBC's) en bij solistisch werkende specialisten. Het normenrapport betreft normen waaraan vakgroepen zouden moeten voldoen bij de kwaliteitsvisitaties.

Bij het *VMS veiligheidsprogramma* zetten ziekenhuizen alles in om de patiëntveiligheid te verbeteren. Het programma is in haar laatste fase beland en alle pogingen die mogelijk zijn om de resultaten zichtbaar te maken worden met beide handen aangegrepen: van Quick Scans tot wetenschappelijk onderzoek, van Best practice tot intensieve communicatie.

Individueel Functioneren Medisch Specialisten (IFMS) gaat over het verbeteren van het individueel functioneren van medisch specialisten, zoals visitaties gaan over het groepsfunctioneren. Soms vloeit dat in elkaar over en de vraag die nu beantwoord dient te worden is welke criteria bepalend zijn om een initiatief IFMS te mogen noemen.

2. NHG Praktijkaccreditering (NPA)

Met 29 accreditaties van huisartsenpraktijken is dit voor mij een absoluut record. De intervisie met collega- accrediteurs helpt om eigen werkwijze en vooronderstellingen kritisch tegen het licht te houden. Collegiale observatie heeft mijn aanpak versterkt en de deskundigheidsbevordering vanuit de NHG zet de puntjes op de i.

Een college van deskundigen met daarin een afvaardiging van patiënten, verzekeraars en de inspectie heeft meegekeken naar reglementen en schema's waardoor er gesproken kan worden van een 'gerechtvaardigd vertrouwen in verantwoorde zorg' als huisartspraktijken het keurmerk hebben. Inmiddels al zo'n vier van de 10 praktijken.

3. t/m 9.

Daarnaast heb ik diverse kleinere opdrachten uitgevoerd, zoals een aantal visitatietrainingen voor de Academie voor Medisch Specialisten, Marieke de Boer Advies en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). Enkele dagdelen 'op de hei' met gynaecologen en reumatologen. Een training kwaliteitszorg voor de Netherlands School of Public & Occupational Health (NSPOH) en een bijeenkomst met gespreksleiders voor de Vereniging voor Gedragstherapie en Cognitieve Therapie (VGCT).

de economie

De meeste zzp'ers zijn niet verzekerd en sparen onvoldoende voor hun pensioen

De reden is de hoge kosten van een verzekering, blijkt uit onderzoek.

ROTTERDAM. Twee op de drie zelfstandigen zonder personeel (zzp'ers) zijn niet verzekerd tegen arbeidsongeschiktheid. Reden: de hoge kosten van zo'n verzekering. Dat blijkt uit onderzoek van Wijzer in geldzaken, een initiatief van het ministerie van Financiën waarin organisaties uit verschillende sectoren vertegenwoordigd zijn. Veel zzp'ers denken dat ze in geval van nood wel kunnen terugvallen op hun partner of een spaarpotje. Tikje naïef? Ja, zegt Henriette Raap-Scheele, woordvoerder van Wijzer in geldzaken. „Mensen nemen de gok, maar realiseren zich niet dat je zomaar van de trap kunt vallen.”

De Nederlandse arbeidsmarkt telt 723.000 zzp'ers. De helft van hen legt geen of onvoldoende geld opzij voor het pensioen, blijkt ook uit het onderzoek. Ze zien er de noodzaak niet van in en vinden het te duur. Hoewel veel zzp'ers weten van het

“Zelfstandigen vergeten dat ze financieel grote risico's lopen
Henriette Raap-Scheele

sloten. Het privévermogen van de zzp'er en diens partner is daarnaast ook slecht beschermd via huwelijkse voorwaarden, ontdekten de onderzoekers. Zzp'ers blijken slecht op de hoogte van de financiële risico's die ze lopen, concludeert Raap-Scheele. „Dat is zorgelijk.”

Het ministerie van Sociale Zaken doet permanent onderzoek naar zzp'ers. Uit een recente peiling blijkt dat de meeste zelfstandigen tevreden zijn over hun werk. Ook in financieel opzicht melden de meesten een verbetering ten opzichte van hun eerdere, vaste baan – slechts 12 procent zou kiezen voor een vast dienstverband als die kans zich voordeed. „Mensen verdienen vaak meer als zelfstandige”, zegt Raap-Scheele. „Maar ze vergeten dat ze grote risico's lopen.” NRC

bestaan van beroeps- of bedrijfsaansprakelijkheidsverzekeringen, heeft meer dan de helft ook deze niet afge-

Onlangs hoorde ik een oudere man op een congres zeggen dat hij ZMP'er was: Zelfstandige Met Pensioen. Wat een ZZP'er is laat zich dan makkelijk raden. Goede reden om het tarief in 2012 wat te verhogen. Tot op zekere hoogte moeten we toch aan de oude dag denken.

Resultaat

Dit alles heeft geleid tot een mooi bedrijfsresultaat. De omzet is licht gestegen en de belastingdruk navenant. Dat zeg ik niet om populaire praatjes op te hangen over de hoogte van de belastingen, zoals dat in bepaalde (ondernemers)kringen nog wel eens gebeurt. Integendeel, ik doe graag mijn duit in het bekende blauwe zakje, vooral nu ik weet dat we de Grieken daarmee op de been kunnen houden.

Daar ben ik mijn opdrachtgevers dankbaar voor. Tenslotte zijn zij degene die het mij gunnen. En klaarblijkelijk, zonder dat ik daar veel harde gegevens over heb verzameld, gaat dat redelijk naar wens.

“Je zit met je vaste lasten, je zit met je overhead, je zit met je kosten. Nou klaar ben je.”

Uit: Taal is zeg maar echt mijn ding, Paulien Cornelisse

Hiermee is de financiële balans weliswaar opgemaakt, nu nog de emotionele. Daarmee doel ik op mijn voornemen vorig jaar om de vrijheid te omarmen. Dat is gedeeltelijk gelukt. Een fietstocht van Arnhem langs de Rijn naar Worms is daar een voorbeeld van. Via Duisburg, Düsseldorf, Köln, Bonn, Koblenz en Mainz heb ik ervaren hoe mooi de vrijheid kan zijn. Mijn beide broers fietsten mee. Het was een feest. Maar we hadden dermate ambitieuze doelstellingen dat de rustmomenten tot een minimum beperkt moesten worden. Vele mooie en lieflijke plekjes lieten we aan onze neuzen voorbijgaan met het einddoel voor ogen. Het zit dan toch beetje in de genen om hard trappend door het leven te gaan, krijg dat er maar weer eens uit. Een Duits biertje maakte dat aan het einde van de middag vaak weer goed.

“Maar het pad blijft eindeloos doorlopen; er komt zelfs een splitsing en dan ga ik terug. Bij een tweesprong moet je kiezen en hoe kan je weten welke van de twee mogelijkheden het beste is. Je zou eerst de ene moeten proberen, en als die tegenvalt teruglopen om de andere route te nemen. Dat is nog het gunstigste geval, want stel dat het eerste gekozen pad wel aardig is, dan blijft toch de twijfel knagen of het andere pad niet nog veel aardiger geweest zou zijn.”

Uit: Bob de Uyl, de ontwikkeling van een woede

Blues pur sang

Er is één boek dat afgelopen jaar een onuitwisbare indruk heeft gemaakt. Zonder dat er veel woorden aan worden gegeven voel je de overtreffende trap van verdriet. Zonder dat er veel tranen vloeien is het vol overtuiging. En zonder het misschien zo bedoeld te hebben schiet er soms een lach doorheen. Tonio van A.F.Th. van der Heijden is een monument.

‘Tóóóóóóó-niii-ióóóóó ...!’ Daarmee begint het boek. Verderop memoreert A.F.Th. een aantal schrijvers dat ook een kind heeft verloren, maar uit hun geschriften kan hij geen troost putten.

‘Gedeelde smart halveert niets. Het vermeerdert.’ De slotzin is van het meisje Jenny. Ze zegt, nadat ze op de drempel van zijn kamer is blijven staan om afscheid te nemen: ‘Ja, ik geloof echt dat de doden een bepaalde energie voor ons achterlaten.’

In negen maanden tijd heeft hij 600 bladzijden gecomponeerd. In een vast ritme en zonder veel afleiding. Tussen 11.00 en 17.00 u is hij onafgebroken bezig. Dat ritme biedt steun, geeft structuur en dwingt respect af. Een man met een missie.

Alles groeide vanzelf, de vogels kwinkelerden in het rode en groene lover, kleuren, geuren en geluiden stemden samen in één heerlijk akkoord: de natuur was absoluut tiptop!

Uit: Thomas Rosenboom, Hoog aan de wind

Plannen 2012

Op 1 april 2012 bestaat Dokteranders vijf jaar. Terwijl ik bij het driejarig bestaan de opdrachtgevers heb gefêteerd middels een bronzen pinguïn, ga ik dit jaar mezelf in het zonnetje zetten: op reis naar China. De aanleiding is niet direct het land, maar een bevriende huisarts die daar werkzaamheden verricht voor Duitse expats die ze liever niet door Chinese dokters laten verrichten. Rond 1 april heb ik enkele weken vrij gepland en zoals het er nu naar uitziet ga ik een bezoek brengen aan Beijing en Xi'an. Het is lang geleden dat ik al backpackend heb rondgereisd, en al helemaal dat ik dat alléén heb gedaan. Of zal ik het een studiereis noemen?

“Als iets kwaakt als een Eend, als iets loopt als een Eend en als iets een snavel heeft als een Eend is het Eend. Zo is dat met snoepreisjes ook.”

Een lezer van Skipr op 10 maart 2011 n.a.v. een studiereis naar Zwitserland door het Ministerie van VWS

Verder vertrouw ik in 2012 op mijn wilskrachtspier en die van mijn opdrachtgevers. Dit naar aanleiding van een artikel van sociaal psycholoog Heidi Grant Halvorson in de Harvard Business Review (2011), waarin ze negen dingen beschrijft die succesvolle mensen anders doen dan andere mensen. Ik noem er drie, die ik zelf wil gaan toepassen in 2012.

1. Wees specifiek over wat je wilt bereiken. Concrete, gedetailleerde doelbeschrijvingen werken beter dan vage.
2. Focus op beter worden, niet op goed zijn. *“People whose goals are about getting better, rather than being good, take difficulty in stride, and appreciate the journey as much as the destination.”*
3. Zet je tanden op elkaar. Bijt door. Doorzettingsvermogen is te leren, net zoals heel veel andere vaardigheden. Ook wilskracht kun je trainen.

Op deze manier hoop ik aan de rechterkant van onze gausscurve uit te komen. Geen idee wanneer je daar bent, maar wellicht is dat ook weer niet zo belangrijk als je focust op beter worden. En dat ga ik doen en met mij de dokters waarmee ik werk, maar dan anders.

Het wordt een mooi jaar.

Jan Fossen